

Milí přátelé, bratři a sestry,

letos se nám Výroční členské shromáždění prolíná s Květnou nedělí. O Květné neděli si připomínáme vjezd Pána Ježíše na oslátku do Jeruzaléma. Přijíždí tam mnohými oslavován jako král. Četli jsme, že **Mu prostírali na cestu své pláště a volali: „Požehnaný král, který přichází ve jménu Hospodinově. Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“** Z jiného evangelia si jistě vzpomeneme, že mu mnozí také mávali palmovými ratolestmi. Prostě oslava hodná krále. Ovšem jak to tak bývá i po mnohých volbách, nebývají jenom radující se a oslavující, ale i ti, kterým se výsledek voleb nelíbí. Tomu se říká, jak jistě víme, opozice. Opozice hledá chyby a kritizuje. Mnohé se jí nelíbí a je zásadně proti. Pán Ježíš měl tehdy silnou opozici. Opozici, která šla i přes mrtvolu. A když je Ježíš oslavován jako král, tak ani tuto chvíli slávy Mu nechtějí dopřát. **Četli jsme, že Mu řekli někteří farizeové ze zástupu: „Mistře, napomeň své učedníky!“** Napomeň své učedníky, Ty jediný v této chvíli to můžeš zastavit. Vždyť ten dav Tě oslavuje jako Mesiáše. A to je přece rouhání! Radíme ti, zastav to, dokud je čas!

Někdy se, bratři a sestry, ani nám nemusí líbit Boží vůle, avšak je dobré si vždy uvědomit, na čí straně stojíme. Jestli na té straně Boží, anebo ďábelské. Jestli na straně života, anebo smrti. Jestli žijeme své životy k slávě Kristově, anebo k slávě své. Jestli v nás je Kristův život, anebo jestli jsme tvrdí a chladní jako studený kámen. Pán Ježíš farizeům, kteří chtějí zastavit chválu Kristu, odpoví: **„Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude volat kamení.“** Bůh má, milí přátelé, tak velkou moc, že kdyby na zemi nebyl nikdo, kdo by chválil Jeho jméno, kdyby na zemi nebyl nikdo, kdo by o Kristu vydával svědectví, tak On má moc povolát i kamení. Není to úžasné? Já jsem rád, že zde v Růžďce, v našem sboru, nemusí Pán povolávat kamení. Jsem vděčný za to, že zde neděli, co neděli chválíme Boha. A jsem vděčný za každého, kdo nechce zůstat studeným kamenem a nechává se Boží láskou a Božím slovem proměňovat k slávě Boží. V 1. listě Petrově jsme četli: **Přicházejte tedy k Němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ,vyvolený a vzácný‘.** Abychom tedy mohli být proměňováni k Božímu životu, je tedy potřeba přicházet k Ježíši. Mít s Ním vztah, žít v jeho přítomnosti, sytit se Božím slovem a naplňovat se jeho Duchem. Bez toho nelze mít v sobě Kristův život, bez toho nelze být těmi povolanými živými kameny. A tak jsme Petrem i my vyzýváni: **I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.**

Bratři a sestry, na poslední schůzi staršovstva, kterému dnešním dnem končí funkční období, jsme se dohodli, že součástí dnešní kázání bude i výroční zpráva kazatele, čímž ušetříme čas pro jednání a volby.

Výroční zpráva kazatele růždeckého sboru ČCE Radka Hanáka za rok 2025

Milí přátelé, bratři a sestry,

Výroční sborové shromáždění je vždy příležitostí k ohlédnutí za uplynulým rokem. Dovolte mi, abych se ale nejprve ohlédl trochu víc do široka i dále. A to konkrétně na šestileté období působení staršovstva, které těmito dny končí, neboť bude nyní dle Církevního zřízení voleno staršovstvo nové.

Především bych starším sboru za jejich šestiletou službu chtěl poděkovat. Schůze staršovstva vždy probíhaly v příjemné atmosféře, kdy jsme si vzájemně naslouchali a v různých rozhodováních jsme se povětšinou shodli. Jsem vděčný za všechny podněty a nápady, které jsme pak společně mohli realizovat. Staršovstvo vždy vnímám jako takovou páteř sboru. A když se nad tímto obrazem zamyslím, tak mezi staršími jsem nezaregistroval žádnou vyhřezlou ploténku, ale naopak pevnost, součinnost a pružnost. Vždy jsem se o staršovstvo mohl opřít, ve službě jsem vnímal spolupráci a ochotu. A jsem taky velmi rád, že končící staršovstvo naopak neohýbalo záda před závanem všelijakých falší, ale dokázalo pevně stát za biblickými pravdami. Děkuji i za společné modlitební chvíle, díky kterým jsem mohl vnímat, že vám na Božím království zde v Růžďce záleží. Jsem vděčný za všechny, kteří se rozhodli znovu kandidovat, ale také za ty, kteří by rádi dali přednost i jiným a mladším. Obojí svědčí o zodpovědnosti, pružnosti a otevřenosti.

Když si představíme církev, anebo náš **sbor jako chrám**, tak starší sboru by měli být těmi, kteří jsou **sloupy církve**. Já bych ale chtěl říct, že sloupem sboru jsou i mnozí svou vírou, svým osobním příkladem, svědectvím víry a ochotou. Sloupy v podstatě nesou celý chrám, dávají stavbě stabilitu. A tak bych chtěl poděkovat všem, kteří nesou sbor na modlitbách. Jsme vděčný, že se k modlitbám můžeme scházet pravidelně v neděli půl hodiny před bohoslužbami. Tato **modlitební služba** je otevřena všem a tak kdokoli z vás by vnímal, že zde je jeho místo, tak se neostýchejte přijít. Nicméně bych chtěl poděkovat také všem, kteří svou věrností, účastí, vytrvalou službou i finanční obětavostí také přispívají ke stabilitě společenství církve.

V 1. listu Petrově 2,5 je napsáno: **I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.** Písmo nám tím připomíná, že pravým chrámem nejsou zdi, ale lidé - živé kameny, z nichž Bůh staví a buduje svůj dům. Avšak je potřeba si uvědomit, že tento dům není hotový, neměnný a zakonzervovaný. V tomto domě se počítá s misijním rozměrem. Tedy, že se v tomto chrámě bude přistavovat. Dále taky budovat, opravovat, renovovat, proměňovat. Co je ale potřeba říci, že každý kámen v tomto živém chrámu, jímž jsme my, zde má své místo. Některé kameny jsou vidět hned při vstupu. To jsou ti, jejichž služba je vidět. Jiné kameny jsou ukryté blíž u země, jako podlaha, po níž se chodí, a přesto si toho málokdo všimne. To jsou všechny ty služby a službičky, které vidět nejsou a přitom, kdyby nebylo vaší ochoty, tak to tady brzy poznáme. Nebylo by tu uklizeno, nebylo by umyté nádobí po kavárně apod. a tak díky všem, kteří se zapojují do úklidu sborových prostor i služeb v kuchyni včetně nádobí. Chrám pak tvoří ale také kameny, které jsou zabudovány ve zdech a drží celek pohromadě. Je radostné se každou neděli dívat na to, že zde máme plno, že je to tu kolikrát jako v mraveništi, že je tu zkrátka život. A když jsme ve staršovstvu pomalu přemýšleli, jak prostory zvětšit, tak to jsou myslím, příjemné starosti. Jsem vděčný za vás rodiče, že přivádíte své děti do nedělní školy a tím je učíte dobrým návykům. Naopak bych ale chtěl upozornit, že větší společenství má přeci jen jednu nevýhodu. A to je, že jedinec se snadněji ztratí a nikdo si toho moc třeba ani nevšimne. Chtěl bych nás proto vyzvat, abychom se dívali kolem sebe a měli starost jeden o druhého. Je potřeba si říci, že každý z nás je originální živý kámen, jiný barvou i tvarem. A když nějaký kámen vypadne ze zdi a bude tam díra, není pak jednoduché ho nahradit. Ne každý do té prázdné mezery může pasovat. Jinými slovy tím chci říct, že každý, kdo se nám ztrácí, tady potom chybí. A tak si všimějme, vzájemně si to říkejme a zvěme.

Nicméně uplynulý rok nám znovu připomněl, že **stavba církve není jednorázový projekt**, ale dlouhodobá práce. Něco se podařilo, něco zůstalo rozdělané, něco se ukázalo být křehčí, než jsme čekali. Přesto chrám stojí. Ne proto, že by byl z pevných cihel, ale proto, že je tvořen námi lidmi, kteří nesou jeden druhého. Být živým kamenem znamená také přijmout své místo – ne podle důležitosti, ale podle služby. Znamená to také nechat se občas opracovat, zasadit znovu, nebo dokonce na chvíli odložit, aby celek mohl růst. A znamená to věřit, že **stavitelem chrámu není člověk, ale Bůh**, který ví, kam který kámen patří. A abychom byli těmi živými kameny, tak je potřeba si uvědomit, že máme neustále chodit k tomu živému kameni, totiž ke Kristu. Je to pouze On, kdo z nás může činit kameny živé, kdo nás může oživovat.

A tak jsem vděčný za všechny pravidelné aktivity našeho sboru. Za **modlitební, za domácí skupinku u Hrazdílů, za biblické hodiny**. Jsem vděčný, že zde máme pravidelně se scházející **mládež**, která občas vyjede i na víkendovku. A jsem také vděčný, že mládež při bohoslužbách nám slouží chválami. Ale jsem taky vděčný, že zde máme **pěvecký sbor**, díky Hance Vaňkové za vedení. Jí a také Jitce Malinové pak díky za doprovázení při bohoslužbách (za občasnou službu pak díky Mařence Hurtové a Jendovi Bartoňovi). Dále pak jsem vděčný za počet učitelů v nedělní škole, díky vám všem za ochotnou službu. V loňském roce začal také dvouletý konfirmační cyklus, kde se schází šest dětí. V létě pak bych připomněl tábor i ten přífarský zde na faře. Díky všem, kteří pomáhají s jejich organizacemi. Když ještě k tomu připočtu nedělní sportovní odpoledne v tělocvičně, pro děti a pak volejbal pro dospělé, tak myslím, že na takovou obec jako je Růžďka se toho v našem sboru děje opravdu hodně.

Jsem také vděčný za jednorázové akce, které rozčeří ustálenější vody. Díky Josefou Bartoňovi za organizování autobusových výletů, za starost a péči o ukrajinské bratry a sestry. Chtěl bych pak poděkovat také Sylvě Mičkalové za organizaci Dožínek, za snahu propojit nejen církve, ale všechny komunity a organizace v obci. Na Dožínky určitě budeme ještě dlouho vzpomínat.

Bratři a sestry, jsme církví nebo sborem živých kamenů. V Písmu jsme ale vyzýváni, abychom se budovali v duchovní dům. Nezapomínejme proto především na to duchovní. Ve společenství nám může, a jak doufám, i je dobře. Cítíme se tu dobře. Duchovní stavba si ale vyžaduje neustálou obnovu, stálou péči a pozornost. Bible nám říká, že v minulosti i Boží lid stál opakovaně před úkolem chrám znovu vybudovat, obnovit, nebo opravit jeho smysl. V knize **Nehemiáš** čteme o obnově jeruzalémských hradeb – o práci, na níž se podíleli mnozí, každý na svém úseku. Nehemiáš neopravoval všechno sám; stavba rostla díky společnému úsilí, vytrvalosti i ochotě nést odpovědnost (Neh 3). Obnova nebyla jen technickým projektem, ale **znaméním obnovy společenství a naděje**. Podobně silný je příběh z doby krále **Chizkijáše**, kdy při opravách chrámu došlo k **nalezení svitků Zákona** (2Kr 22–23; srv. 2Pa 29–31). Chrám byl znovu otevřen, očištěn a uveden do provozu – a spolu s tím se znovu otevřel prostor pro naslouchání Božímu slovu. Ukazuje se, že skutečná obnova chrámu nezačíná u zdí, ale u **návratu ke Slovu**, které dává směr a smysl. Kéž je tedy i nadále Kristus a jeho Slovo středobodem našeho společenství. Amen modlitba píseň 698

Slovo poslání: 1. Korintským 1, 4-10

Požehnání: Milost Pána Ježíše a láska Boží, dary i přítomnost Ducha sv. zůstávej s námi. Amen píseň 416